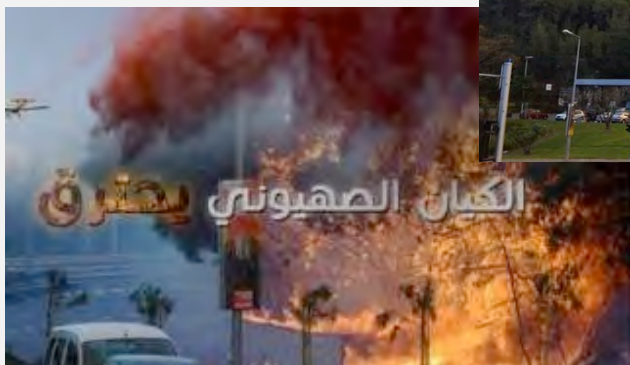

30 בנובמבר 2016

תגובות בזירה הפלסטינית לגל השריפות בישראל (עדכני ל-30 בנובמבר 2016)

מימין: שריפה בשכונת רוממה בחיפה, הגדולה והמסוכנת מקרב השריפות שפרצו (דוברות הכיבוי מחוז חוף, 25 בנובמבר 2016). משמאל: כרזה של חמאס בעקבות גל השריפות בישראל. הכיתובית בערבית: "הישות הציונית נשרפת" (חשבון הטוויטר PALINFO, 25 בנובמבר 2016).

כללי

1. במשך שישה ימים, בין 22 ל-27 בנובמבר 2016, התחולל ברחבי ישראל ובחבל יהודה ובנימין גל רחב היקף של שריפות. על פי דיווחי המשטרה פרצו בששת הימים הללו למעלה מתשעים שריפות. בלטו ביניהן השריפות ברכס הכרמל (זיכרון יעקב וחיפה) ושורת שריפות בהרי יהודה. הדליקות לא גבו קורבנות בנפש אולם הן גרמו לנזק רב ברכוש ווהן כילו כ-40,000 דונמים, רובם של חורש ויער (פרוט ראו נספח א'). היובש בקיצוני והרוחות העזות ששררו בישראל ליבו את השריפות וסייעו להתפשטותן.
2. במהלך האירועים הגיע לישראל סיוע בינלאומי, שכלל מטוסים, כבאיות וצוותי כיבוי. בין המסייעות בלטה הרשות הפלסטינית ששלחה שמונה כבאיות ו-41 כבאים, שפעלו באזור חיפה ובהרי יהודה לצידם של צוותי כיבוי ישראלים. ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו שוחח בטלפון עם אבו מאזן והודה לו על הסיוע. בתקשורת המזוהה עם הרשות פלסטינית הוצג הסיוע כ"סיוע הומניטארי", העולה בקנה אחד עם הערך האוניברסאלי של סיוע הדדי בעת אסון טבע (לצד ביקורת כלפי ישראל על שהזדרזה לקבוע, כי המדובר בטרור פלסטיני). משרד החוץ הפלסטיני פרסם הודעה לפיה הסיוע מבוסס על "עקרונות הרשות" והוא הוגש למרות "העוול ההיסטורי", שגרמה ישראל לעם הפלסטיני.
3. להלן מאפייני תגובות פלסטיניות לגל השריפות (פרוט ראו נספח ב):

א. **ברשתות החברתיות הפלסטיניות הביעו מרבית הגולשים שמחה על השריפות** והיו גם שטענו, כי הן פרצו **כעונש לישראל מידי אללה לאור הכוונה לקדם את "חוק המואזין"** (תוך שימוש בפסוק מהקוראן כאסמכתא לכך). הרשתות החברתיות העצימו את המימדים והמשמעות של השריפות ("ישראל נשרפת", "הישות הציונית נשרפת").

ב. מרבית הגולשים ברשתות חברתיות **מתחו ביקורת נוקבת על הסיוע שהגישו הרשות הפלסטינית ומדינות ערביות לישראל וכינו זאת "בגידה בעם הפלסטיני"**. מנגד, היו גם רבים שתמכו **בסיוע מנימוקים שונים** (השריפות מסכנות את תושבי הכפרים הערביים בישראל ופוגעות ב"אדמת פלסטין").

ג. **כלי התקשורת של חמאס** נמנעו מהבלטת יתר של האירועים. גם הם העצימו את מידת הנזק שנגרם לישראל, תיארו את השריפות כ"אנתיפאדת האש" (בהמשך ל"אנתיפאדת אלקדס"), והציגו את ההצתות ככלי נשק בידי הפלסטינים.

ד. **הסלפים-ג'האדיסטים ברצועת עזה** הציגו את השריפות כמכה משמיימת, שנחתה על ישראל, גינו את הרשות הפלסטינית ואת תורכיה על הסיוע שהגישו לישראל, וקראו לאללה לשרוף את כל אלו, שנחפזו לסייע ליהודים.

4. **מהמידע הראשוני והחלקי שבידינו עולה, כי רק מקצת מהשריפות נגרמו בשל הצתות מכוונות.** מקורות במשטרה מסרו, כי נעצרו כשלושים חשודים בהצתות. שבעה מהם שוחררו ומעצרים 23 **חשודים הוארך**. את החשודים הללו ניתן לקשור ל-15 שריפות. מרבית החשודים הינם ערבים ישראלים ומקצתם פלסטינים מיהודה ושומרון (דיווח עדכני ל-28 בנובמבר 2016). נראה לנו, כי אותן הצתות מכוונות הן פעולות של יחידים, אשר יתכן הושפעו מהדיווחים על נזקי השריפות ועל מזג האוויר המסייע להתפשטותן ("תופעת החקיינות", המוכרת לנו היטב מאירועי הטרור העממי ביהודה ושומרון).

5. **עד כה לא אותר קמפיין תקשורתי מאורגן במסגרתו נקראים הפלסטינים וערביי ישראל, באופן ישיר ומפורש לבצע הצתות, ולנצל לשם כך את מזג האוויר המסייע להתפשטותן.** זאת בניגוד בולט להסתה הישירה והבוטה מצד חמאס וארגוני טרור אחרים המלווה את הטרור העממי הפלסטיני (קריאות מפורשות לביצוע פיגועי דקירה ודריסה או יידוי אבנים והשלכת בקבוקי תבערה). גם לאחר שנפסק גל השריפות לא נשמעה קריאה לשלב את ההצתות בסל הכלים המוכר של הטרור העממי. אחת הסיבות להתנהלות זאת עשויה להיות הערכה, כי בציבור הפלסטיני (ובקרב ערביי ישראל) לא קיימת לגיטימציה לשימוש בהצתות ככלי נוסף בארסנל "כלי הנשק" של "ההתנגדות העממית".

מאפייני גל השריפות (תמונת מצב נכונה ל-29 בנובמבר 2016).

1. ב-22 בנובמבר 2016 פרצה שריפה גדולה סמוך ליישוב נווה שלום, שבאזור לטרון. שריפה זאת סימנה תחילתו של גל שריפות, שהתחולל ברחבי ישראל כמו גם בחבלי יהודה ובנימין, במשך שישה ימים (22-27 בנובמבר). על פי מקורות במשטרה פרצו בששת הימים הללו למעלה מתשעים שריפות (הארץ, 28 בנובמבר 2016)¹. היובש הקיצוני והרוחות העזות ששררו בישראל (ובאזור כולו) בימים הללו ליבו את השריפות וגרמו להתפשטותן ולאובדן שליטה עליהן². ב-27 בנובמבר 2016 דעכו השריפות וב-28 בנובמבר 2016 הודיעה משטרת ישראל באופן פורמאלי על סיום מבצע הכיבוי (מבצע "באש ובמים").

השריפה הגדולה, שפרצה באזור לטרון, אשר סימנה את ראשיתו של גל השריפות (צילום: כבאות והצלה ירושלים).

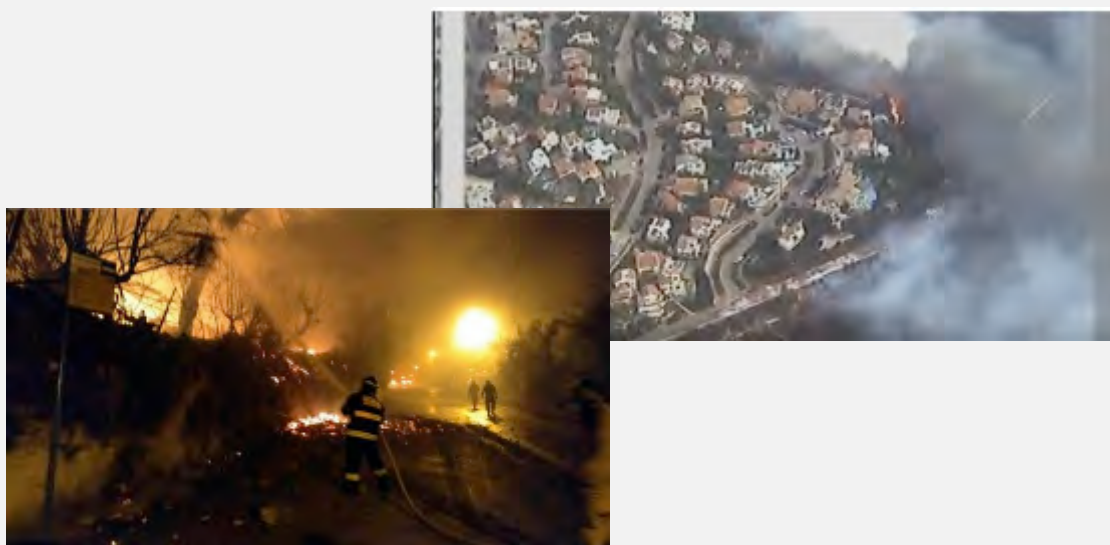
2. השריפות פרצו בערים, ביישובים בעלי אופי כפרי ובקרב צמחייה ויערות שבטבע. שריפות גדולות, שגרמו לנזק רב ברכוש, פרצו ביישובים, שברכס הכרמל (זיכרון יעקב וחיפה), ובהרי יהודה (בלטו שריפות באזור שורש, בית מאיר, נטף, נווה אילן ומעלה החמישה). כמו כן פרצו שריפות עזות בדולב, חלמיש וטלמון, שבחבל בנימין. השריפה הנרחבת ביותר, שגרמה לנזקים הכבדים ביותר, פרצה בחיפה ב-24 בנובמבר 2016 ב-12 שכונות, ואילצה כ-60,000 תושבים להתפנות מבתיהם.

1 מעין בהודעות בכלי התקשורת עולה, כי בגופים השונים קיימות הגדרות שונות לגבי "שריפה". נראה לנו, כי המקורות המשטרתיים מתייחסים למוקדים עיקריים של שריפות משמעותיות בעוד שנציגות הכבאות מתייחסת לשריפות "נקודתיות", שמספרן גדול בהרבה (מוקד גדול אחד יכול להכיל שריפות "נקודתיות" רבות). כך למשל, על פי מערך הכבאות פרצו במהלך גל השריפות 1,773 שריפות ברחבי הארץ (הארץ, 30 בנובמבר 2016)

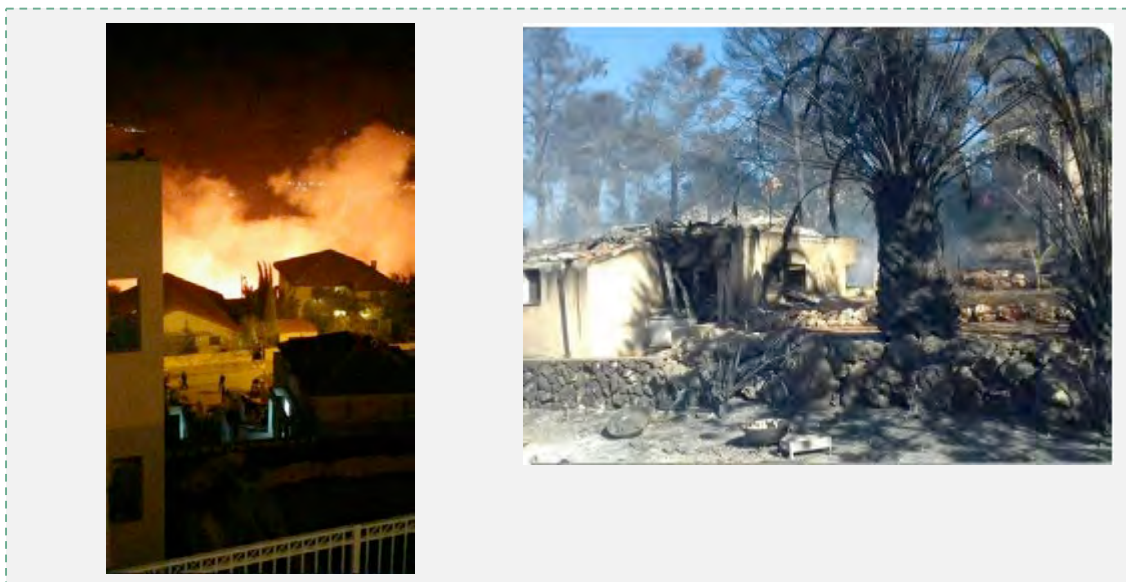
² בשל תנאי מזג האוויר פרצו גם שריפות בשטחי הרשות הפלסטינית ובמדינות נוספות במזרח התיכון ובמדינות הגובלות עימו (כגון מצרים, סוריה ותורכיה), אולם בישראל היה היקפן גדול בהרבה.

שכונת רוממה בחיפה, מוקד מרכזי של השריפות, אחוזה בסופת האש (דוברות הכיבוי מחוז חוף, 25 בנובמבר 2016)

מימין: דלקה בחלק המזרחי של "שכונת רקפת" בזיכרון יעקב (עמוד הפייסבוק של משטרת ישראל, 24 בנובמבר 2016). משמאל: מכבי האש נאבקים באש בישוב בית מאיר, שבהרי יהודה (צילום: כבאות והצלה ירושלים).

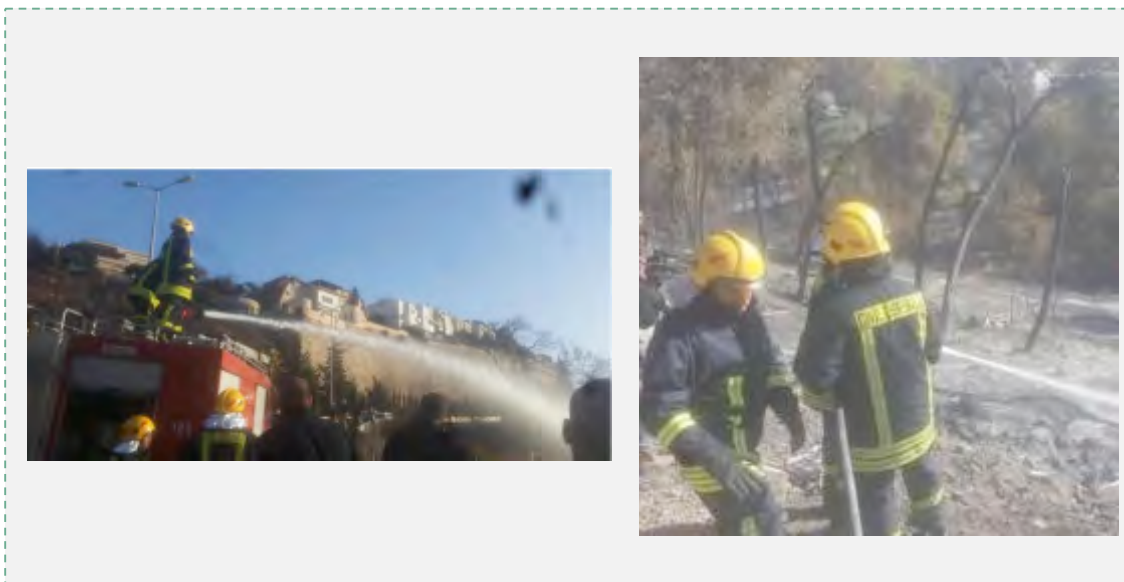

מימין: השריפה בישוב חלמיש, שבחבל בנימין, בה עלו באש 15 בתים (כבאות והצלה יו"ש, 26 בנובמבר 2016).
משמאל: שריפה בטלמון (דוברות חבל בנימין)

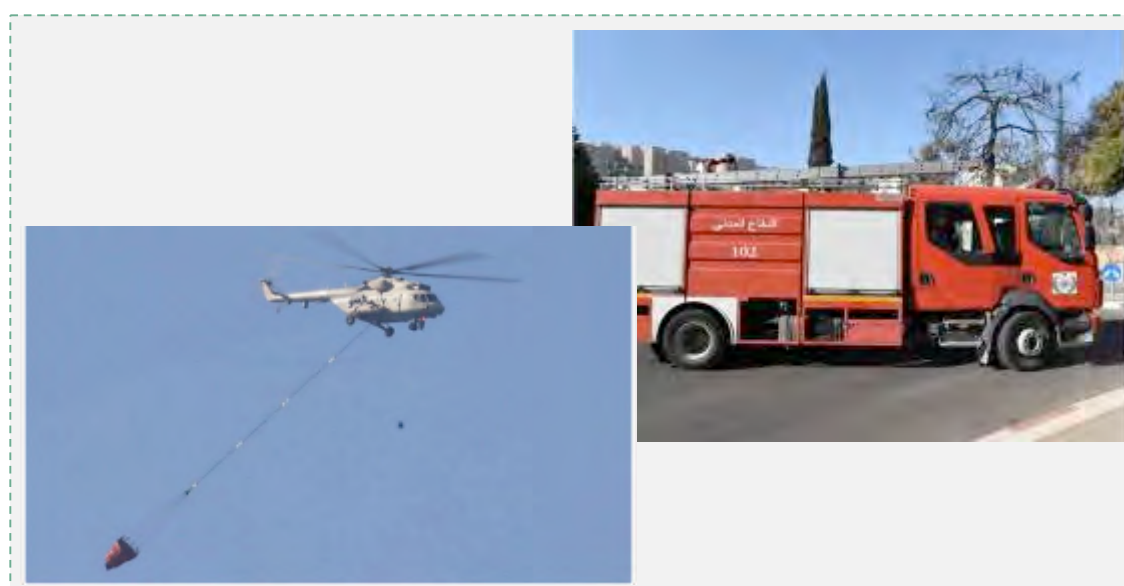
הסיוע האזורי והבינלאומי

3. הסיוע האזורי הבינלאומי שהגיע בעקבות פניית ישראל כלל **מטוסי כיבוי, כבאיות ואנשי צוותי כיבוי**. במשך ששת ימי השריפות הופעלו **14 מטוסי כיבוי ישראלים** אליהם נוספו שישה מסוקים, בהדרגה שולבו גם **19 מטוסי כיבוי מעשר מדינות** (אתר משטרת ישראל, 28 בנובמבר 2016). המטוסים ריססו נוזלים, קצף ומעכבי בעירה מעל מוקדי האש ובסמוך לצירי התנועה העיקריים.

4. בין מגישות הסיוע הייתה גם **הרשות הפלסטינית**. הרשות שלחה **שמונה כבאיות**, שפעלו במסגרת צוותי כיבוי, **שכללו 41 כבאים**. ארבע כבאיות של הרשות פעלו בהרי יהודה וארבע בחיפה ובצפון, לצידם של צוותי כיבוי ישראלים. כמו כן, הגיע סיוע ממדינות ערביות/מוסלמיות נוספות באזור: **מצרים** שלחה שני מסוקי כיבוי; **תורכיה** שלחה שלושה מטוסי כיבוי וירדן שלחה כבאיות.

צוותי כיבוי של הרשות הפלסטינית מכבים שריפות בחיפה (חוריה פוסט, 26 בנובמבר 2016).

מימין: כבאית של הרשות הפלסטינית בחיפה (מדאר ניז, 27 בנובמבר 2016). משמאל: מסוק כיבוי מצרי (אחד מהשניים ששלחה מצרים) פועל בשטחי ישראל לכיבוי שריפה (אלמצריון, 27 בנובמבר 2016).

נפגעים ונזקים

5. **בגל השריפות לא נספו בני אדם.** מגן דוד אדום דיווח, כי 133 בני אדם נפגעו מגל השריפות. בין הנפגעים אישה הנמצאת במצב קשה ושלושה בני אדם, שנפצעו באורח בינוני, **השאר נפצעו באורח קל**, רובם משאיפות עשן (ynet, 27 בנובמבר 2016). מרשות שמורת הטבע נמסר, כי **השריפות כילו יותר מ-40,000 דונם מתוכם 30,000 דונם של חורש ויער**, היקף גדול מזה של אסון הכרמל בשנת 2010.

6. **בחיפה**, שספגה את המכה הקשה ביותר, **ניזוקו בשריפה 175 מבנים** (מתוכם חמישה מבני ציבור), 93 מתוכם ספגו נזקים חיצוניים ו-77 הוכרזו **כמבנים מסוכנים** (הארץ, 27 בנובמבר 2016). בשריפה בחיפה **ניזוקו 1,784 דירות**, מתוכם 1,257 ניזוקו בנזקים חיצוניים ו- **527 ניזוקו קשה**

ואינן ראויות למגורים. 1,600 דיירים מדירות שניזקו אינם יכולים לשוב לבתייהם. הנזק שנגרם לדירות ולמבנים בחיפה נאמד בכ-500 מיליון שקלים (אתר עיריית חיפה, 27 בנובמבר 2016).

הסיבות לשריפות וזהות המציתים (תמונת מצב ראשונית)

7. חלק מהשריפות נגרמו בשל רשלנות חלקן בשל הצתות מכוונות וחלקן בשל התפשטות האש ממקום למקום בגלל תנאי מזג האוויר שסייעו לכך. בשלב זה המידע על היקף ההצתות המכוונות ועל זהות המבצעים הינו ראשוני וחלקי, ותמונת המצב שבידינו על ממדי התופעה עדיין אינה ברורה. הרושם הוא, שרק מקצת מהשריפות פרצו כתוצאה מהצתות מכוונות וחלקן בכלל השריפות הינו קטן³. יתכן גם שחלק מהמציתים הושפעו מהדיווחים הראשונים על הנזקים הקשים שנגרמו כתוצאה מהשריפות ועל מזג האוויר שסייע להתפשטותן (תופעת החקיינות, המוכרת לנו מאירועי הטרור העממי ביהודה ושומרון). עד כה אין בידינו הוכחה, שמאחורי המציתים הבודדים עומדת התארגנות מסודרת, שהפעילה אותם לביצוע פיגועי הצתה.

8. להלן דיווחי מקורות משטרתיים אודות ההצתות המכוונות (הארץ, 28 בנובמבר 2016):

א. "בכיר במשטרה" מסר כי עד כה נעצרו כשלושים חשודים בהצתה. שבעה מהם שוחררו ומעצרו של 23 חשודים הוארך. לדברי אותו בכיר עשרים מהעצורים הינם ערבים ישראלים. מקורות במשטרה מסרו, כי בכארבעים ממקרי שריפה קיים חשד להצתה מתוך למעלה מתשעים אירועי שריפות. החשודים שנעצרו עד כה נקשרו ל-15 שריפות⁴.

ב. אותו "בכיר במשטרה" הסביר כי במקרים בהם פרצו בבת אחת כמה שריפות בכמה מוקדים סמוכים יש למשטרה יסוד להניח כי המדובר בהצתה, מה גם ובכמה זירות נמצאו חומרי בעירה. מספר ההצתות הגבוה ביותר הינו בצפון ישראל ואחר כך במחוז חוף של משטרת ישראל ובירושלים (מחוז חוף, הכולל את חיפה, משתרע מחדרה ועד לראש הנקרה).

9. במקרים בודדים ניתן היה להצביע על דוגמאות קונקרטיות להצתות. כך למשל:

א. פלסטיני חשוד בהצתה זוהה ע"י פקחי הסיירת הירוקה בנחל רפאים (בהרי יהודה, מדרום מזרח לירושלים). הפלסטיני, יצא מהכפר בתיר והחל להצית צמחייה בנחל רפאים. כוחות משטרה וצבא, שהוזעקו ע"י הפקחים, לכדו את החשוד בתוך הכפר (nana.10.co.il, 26 בנובמבר 2016).

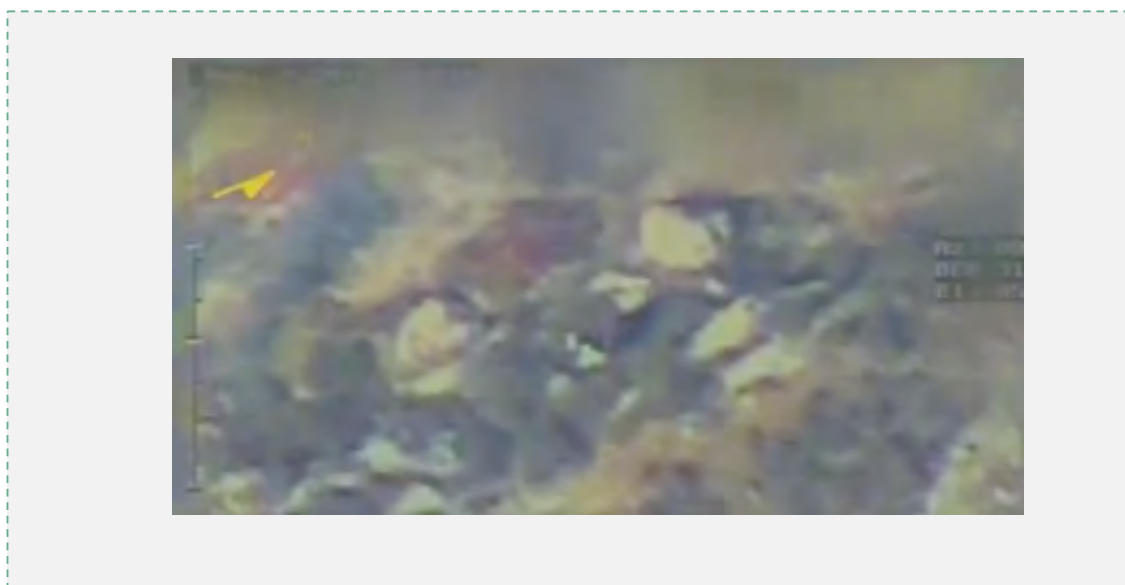
³ על פי מערך הכבאות קיים חשד להצתה בלפחות ב-25 מתוך 1,773 השריפות, שפשטו ברחבי הארץ (הארץ, 30 בנובמבר 2016).

⁴ על פי דיווח בהארץ (29 בנובמבר 2016) מצויים עדיין במעצר 29 חשודים מהם 13 פלסטינים מיהודה ושומרון וכ-16 ערבים ישראלים.

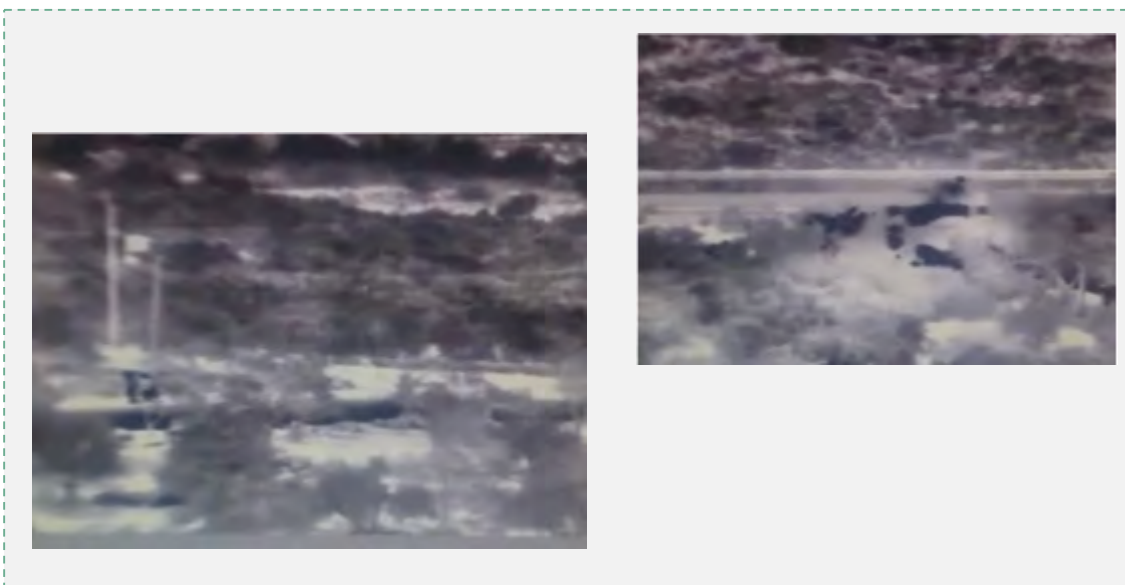
תיעוד החשוד בהצתה בנחל רפאים (בהרי יהודה, מדרום מזרח לירושלים), כפי שצולם במצלמות האבטחה (רשות הטבע והגנים).

ב. תצפית של רשות הטבע והגנים זיהתה בבוקר ה-26 בנובמבר 2016 אדם מצית חורש טבעי בפארק בגין (צפונית לביתר עילית). הפקחים דיווחו על כך לחפ"ק משטרת ישראל בנווה אילן. כוחות הביטחון הוזנקו למקום ועצרו את החשוד (אתר ערוץ 7, 26 בנובמבר 2016).

החשוד בהצתה בפארק בגין כפי שתועד בתצפית של רשות הטבע והגנים. (רשות הטבע והגנים, 26 בנובמבר 2016).

ג. מצלמות האבטחה ההיקפיות מסביב לאריאל קלטו שלושה בני אדם מגיעים לשטח פתוח סמוך לעיר. השלושה הוציאו בקבוקי תבערה והדליקו אש. כוחות שהוזעקו למקום כיבו את הלהבות ועצרו את השלושה (אתר ערוץ 2, 25 בנובמבר 2016).

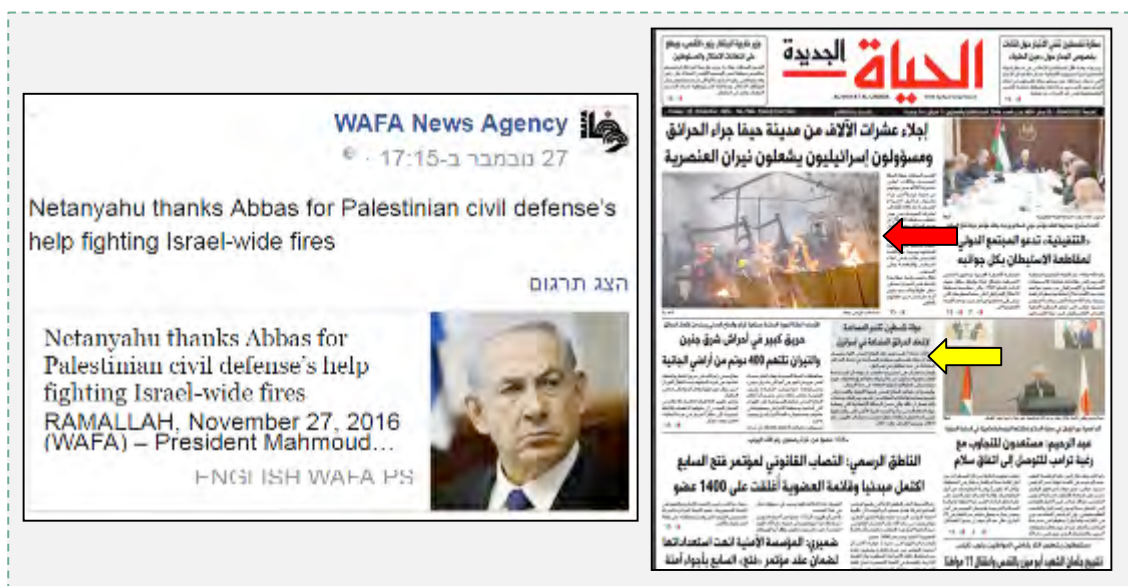
תיעוד ההצתה ליד אריאל (מצלמות ההבטחה ההיקפיות של היישוב אריאל, 25 בנובמבר 2016).

תגובות בזירה הפלסטינית

הרשות הפלסטינית

1. הרשות הפלסטינית שיגרה לישראל שמונה כבאיות ו-41 כבאים כדי לסייע בכיבוי השריפות בצפון ובהרי יהודה (ראו נספח א'). פעילות הכבאים הפלסטינים, שהוצגה כ"סיוע הומניטארי" לישראל, זכתה לסיקור רב בתקשורת הממסדית וברשתות החברתיות. דף הפייסבוק הרשמי של פתח דיווח באופן אינפורמטיבי על גל השריפות. תנועת פתח הביעה התנגדות להצתות בנימוק כי כל מה שנשרף הוא חלק מ"אדמת פלסטין ההיסטורית". ההודעה קוראת לממשלת ישראל שלא לנצל את המצב ולהסית נגד הפלסטינים (דף הפייסבוק של תנועת פתח בחלחול, 25 בנובמבר 2016).

2. סוכנות הידיעות הפלסטינית ופא, הכפופה למשרד יו"ר הרשות הפלסטינית, דיווחה, כי ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו שוחח בטלפון עם אבו מאזן והודה לו על הסיוע הפלסטיני לכיבוי השריפות. הידיעה בדבר שיחת הטלפון זכתה להבלטה גם באתר ופא וגם בדף הפייסבוק הרשמי שלה (ופא, דף הפייסבוק של ופא, 27 בנובמבר 2016).

מימין: עמוד השער של היומון הפלסטיני אלחיאת אלג'דידה. חץ אדום: דיווח על השריפה בחיפה. חץ הצהוב: הודעת מפקד מנגנון ההגנה האזרחית הפלסטינית בראשית האירועים על כוונת הרשות לשגר לישראל סיוע של צוותי כיבוי פלסטינים, במסגרת "סיוע הומניטארי" (אלחיאת אלג'דידה, 25 בנובמבר 2016). משמאל: סוכנות הידיעות ופא מבליטה את שיחת הטלפון של ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו עם אבו מאזן בה הודה לו על הסיוע הפלסטיני לכיבוי השריפות בסוף השבוע האחרון (דף הפייסבוק של ופא, 27 בנובמבר 2016).

3. צילומים של צוותי הכיבוי הפלסטינים, שפעלו בתוך ישראל, לא פורסמו בסוכנות הידיעות ופא, הכפופה ישירות למשרד של אבו מאזן, וגם לא בדף הפייסבוק הרשמי של אבו מאזן. הם פורסמו בעיקר באתרי אינטרנט פלסטינים ובאתרי אינטרנט של ערביי ישראל. היומון הפלסטיני אלחיאת אלג'דידה (הנחשב לביטאון הרשמי של הרשות הפלסטינית) סיקר בעמוד הראשון שלו את גל השריפות בישראל

תוך שהוא מאשים בכירים ישראלים בפרסום "הצהרות גזעניות" כלפי הפלסטינים (אלחיאת אלג'דידה, 25 בנובמבר 2016).

4. **משרד החוץ הפלסטיני** פרסם הודעה לפיה החלטת הרשות להשתתף במאמצי כיבוי השריפות בישראל משקפת את עקרונותיה וחוקיה. ההודעה מוסיפה כי הרשות לא ציפתה לקבל את תודתה של ישראל וכי היא בחרה לסייע לישראל לכבות את השריפות למרות "העוול ההיסטורי", שנגרם לעם הפלסטיני, ולמרות הסבל שגורמת לו ישראל (סוכנות הידיעות מען, 28 בנובמבר 2016).

חמאס

5. כלי התקשורת של חמאס **העצימו את מידת הנזק** שנגרם לישראל כתוצאה מהשריפות ("הישות הציונית נשרפת"). השריפות הוצגו כ"הוכחה" לכך **שישראל הינו חלשה ושברירית**, למרות הניסיונות "לנפח" את כוחה (אתר גדודי עז אלדין אלקסאם, 27 בנובמבר 2016).

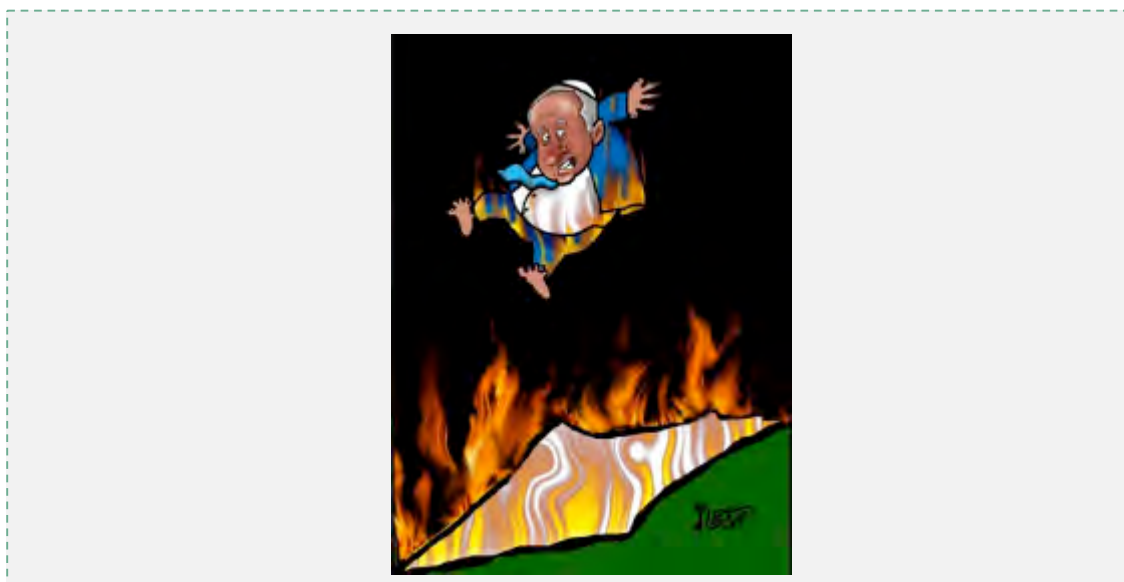

"שריפות בהתנחלויות". גם חיפה וזכרון יעקב נמנות על "ההתנחלויות" (חשבון הטוויטר PALINFO, 27 בנובמבר 2016).

6. אלרסאלה ביטאונה הרשמי של חמאס הציג את השריפות בהגזמה רבה כ"**אנתיפאדת האש**" (בהמשך ל"אנתיפאדת אלקדס"). הוא גם הציג את ההצתות כ**כלי נשק** בידי הפלסטינים. עם זאת חמאס נמנעה מהבלטת יתר של גל השריפות ומינפופו לשם קמפיין תקשורתי הכולל קריאות ישירות ומפורשות לעשות שימוש ב"נשק ההצתה" (כדרך שחמאס עשתה בכל הנוגע לשימוש "בכלי נשק" אחרים - אבנים, בקבוקי תבערה, סכינים, מכוניות).

מימין: עמוד השער של ביטאון חמאס אלרסאלה. בצילום המרכזי מופיעה הכיתובית: "אנתיפאדת האש" (דף הפייסבוק אלרסאלה נט, 28 בנובמבר 2016). משמאל: קריקטורה המציגה את גל ההצתות ככלי נשק כשברקע מפת "פלסטין השלמה" (אלרסאלה נט, 28 בנובמבר 2016).

קריקטורה ובה נראה ראש ממשלת ישראל נכווה מישראל הבווערת (חשבון הטוויטר PALINFO, 25 בנובמבר 2016).

קריקטורה ובה נראה ראש ממשלת ישראל בוער ויו"ר הרשות הפלסטינית אבו מאזן מכבה אותו: "ישראל נשרפת" (חשבון הטוויטר PALINFO, 25 בנובמבר 2016).

הרשתות החברתיות הפלסטיניות

7. גל השריפות זכה לסיקור נרחב ברשתות החברתיות הפלסטיניות. מרבית הגולשים הביעו שמחה על השריפות שפרצו בישראל והגזימו בעוצמת האירועים. במסגרת זו, פורסמו האשטאגים רבים תחת השם "ישראל נשרפת" או "הישות הציונית נשרפת". היו מהם שגם טענו כי הן פרצו כעונש לישראל בשל חוק המואזין ו"פשעים אחרים של ישראל" (הם רצו להשתיק את המואזינים ואלוהים הראה להם את יכולתו...").

מימין : ביטוי שמחה לאיד. בערבית : שריפה. הצת...הצת את ישראל". משמאל : איור של דגל ישראל נשרף (דף הפייסבוק ישראל נשרפת, 24 בנובמבר 2016)

מימין: פוסט שהועלה בצל גל השריפות בישראל בו נכתב: "ניסו (קרי ישראל) למנוע את קריאת המואזין... הבט מה קרה להם!" (דף הפייסבוק ישראל נשרפת, 24 בנובמבר 2016). משמאל: פלסטיני מראמאללה, שהעלה פוסט בדף הפייסבוק שלו, ובו ציטוט חלקי של סורה 2, פסוק 114 בקוראן. הפסוק במלואו בקוראן הוא: "רשעים מכל הם (אלו) המונעים את הזכרת שמו במסגדי האל ופועלים להחרים. אלה לא יותר להם להיכנס אליהם בלא חשש. בעולם הזה יעטו קלון ובעולם הבא צפוי להם עונש כבד". לאחר מכן, הוא פירסם כרזה בה נכתב: "הוי אלוהים המטר עליהם מהשמים בנדין [אוקטן] 95" (דף הפייסבוק של מחמוד פאיק מח'טוב, 24 בנובמבר 2016).

8. גולשים רבים מתחו ביקורת נוקבת על הרשות הפלסטינית ומדינות ערב על הסיוע שהגישו לישראל בטענה כי זוהי בגידה בעם הפלסטיני. מנגד, היו גם גולשים רבים, אשר תמכו בסיוע הערבי והפלסטיני לישראל בטענה, כי השריפות מסכנות את תושבי הכפרים הערביים בישראל ופוגעות ב"אדמת פלסטיין".

9. ב-25 בנובמבר 2016, העלה האתר QUDSN⁵ בדף הפייסבוק שלו סקר דעת קהל בו התבקשו הגולשים להביע את דעתם על הסיוע שמעניקות הרשות, מצרים וירדן לישראל בכיבוי השריפות. כ-24,529 אלף הביעו התנגדות לסיוע בעוד שכ-10,744 גולשים תמכו בו. הנימוק העיקרי של המתנגדים היה, כי אין לסייע ל"אויב הישראלי". נימוקי התומכים היו: יש לסייע לישראל כי השריפות יכולות לגלוש לשטחי יהודה ושומרון; האדמה היא אדמה פלסטינית ויש לשמור עליה; הסיוע הוא הדדי וישראל תסייע לרשות הפלסטינית בעת הצורך (QUDSN, 25 בנובמבר 2016).

⁵ אתר אינטרנט בעל אופי תקשורתי הפועל במזרח ירושלים.

סקר דעת קהל אינטרנטי שפרסם דף הפייסבוק QUDSN בנוגע לסיוע של הרשות הפלסטינית, ירדן ומצרים לישראל בכיבוי השריפות. תוצאות הסקר: בעד הסיוע- 10,744 , נגד (דף הפייסבוק QUDSN, 25 בנובמבר 2016)

תגובת מוסד בעל אופי סלפי-ג'האדיסטי ברצועה

10. להלן ציטטות מההודעות שפורסמו בדף הפייסבוק של מוסד ההסברה אבן-תימיה (26 בנובמבר 2016):

א. "שריפות מכלות את המדינונת של היהודים כמצוותו של אללה, ומשיבות להם חלק מהפחד והאימה שהם גרמו למוסלמים..."

(דף הפייסבוק של מרכז אבן תימיה לתקשורת, 24 בנובמבר 2016).

ב. "הרשות [הפלסטינית] של [מחמוד עבאס] והמדינה של [נשיא תורכיה ארדואן] נחפזו לעזרתם של היהודים והשתתפו בכיבוי האש. הוי אללה, השלך עליהם אש..."

